

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 20. června 2016 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Dany Kancírové a soudců přísedících Vojtěcha Kunderaty a Josefa Marka, t a k t o :

Obžalovaní

R. H.,
nar. XXXXX,
osoba samostatně výdělečně činná,
trvale bytem XXXXX, XXXXX,

M. K.,
nar. XXXXX,
společník a jednatel obchodní společnosti XXXXX,
trvale bytem XXXXX, XXXXX,

J. K.,
nar. XXXXX,
osoba samostatně výdělečně činná,
trvale bytem XXXXX, XXXXX,

pokračování

se podle § 226 písm. a) trestního řádu z p r o š ť u j í obžaloby,

podle které

R. H. působící na pozici výrobního ředitele společnosti XXXXX, se sídlem XXXXX, XXXXX, XXXXX, IČ XXXXX, po dohodě s M. K., jednatelem společnosti XXXXX, se sídlem XXXXX, XXXXX, XXXXX, IČ XXXXX, a J. K., jednatelem společnosti XXXXX, se sídlem XXXXX, XXXXX, XXXXX, IČ XXXXX, a společnosti XXXXX, se sídlem XXXXX, XXXXX, XXXXX, dříve se sídlem XXXXX, IČ XXXXX, s úmyslem opatřit si finanční prostředky pro svoji potřebu a to ke škodě společnosti XXXXX, předstírali dodávky granulátu k výrobě polystyrénu v obchodním řetězci, kdy prvotním dodavatelem byla firma XXXXX (později XXXXX), jejím odběratelem XXXXX, jejím odběratelem a posledním dodavatelem - XXXXX, se sídlem XXXXX, XXXXX, IČ: XXXXX, a jejím koncovým odběratelem XXXXX, ačkoli si byli vědomi toho, že granulát ve fakturovaném množství, dle níže uvedených celkem 53 fiktivních faktur, vystavených v období od 7. 7. 2008 do 15. 7. 2010 spol. XXXXX za společností XXXXX nikdy dodán nebyl a přeprava tohoto granulátu firmou XXXXX, se sídlem XXXXX, XXXXX, IČ: XXXXX provedena nebyla a níže uvedené faktury jsou fiktivní, a to

I.

rok 2008

- 1) fa 208010 vystavena 7. 7.2008 na částku 950.334,- Kč (uhrazena 10. 7.2008),
- 2) fa 208011 vystavena 21. 7.2008 na částku 950.334,- Kč (uhrazena 22. 7.2008),
- 3) fa 208013 vystavena 5. 8.2008 na částku 950.334,- Kč (uhrazena 7. 8.2008),
- 4) fa 208015 vystavena 12. 8.2008 na částku 950.334,- Kč (uhrazena 14. 8.2008),
- 5) fa 208018 vystavena 4. 9.2008 na částku 950.334,- Kč (uhrazena 4. 9.2008),
- 6) fa 208019 vystavena 4. 9.2008 na částku 950.334,- Kč (uhrazena 4. 9.2008),
- 7) fa 208026 vystavena 16.12.2008 na částku 408.408,- Kč (uhrazena 9.12.2008),

Celkem za rok 2008 6,110.412,- Kč

II.

rok 2009

- 8) fa 209001 vystavena 14. 1.2009 na částku 327.250,- Kč (14. 1.2009)
- 9) fa 209003 vystavena 13. 2.2009 na částku 662.354,- Kč (13. 2.2009)
- 10) fa 209004 vystavena 5. 3.2009 na částku 691.152,- Kč (5. 3.2009)
- 11) fa 209006 vystavena 9. 3.2009 na částku 691.152,- Kč (9. 3.2009)
- 12) fa 209008 vystavena 8. 4.2009 na částku 691.152,- Kč (9. 4.2009)
- 13) fa 209009 vystavena 9. 4.2009 na částku 691.152,- Kč (10. 4.2009)
- 14) fa 209011 vystavena 22.4.2009 na částku 691.152,- Kč (27. 4.2009)
- 15) fa 209012 vystavena 4. 5.2009 na částku 691.152,- Kč (11. 5.2009)

pokračování

- 16) fa 209013 vystavena 6. 5.2009 na částku 691.152,- Kč (13. 5.2009)
 17) fa 209016 vystavena 22.5.2009 na částku 691.152,- Kč (26. 5.2009)
 18) fa 209018 vystavena 9. 6.2009 na částku 717.071,- Kč (11. 6.2009)
 19) fa 209019 vystavena 11 .6.2009 na částku 717.071,- Kč (12. 6.2009)
 20) fa 209022 vystavena 3. 7.2009 na částku 725.710,- Kč (7. 7.2009)
 21) fa 209023 vystavena 3. 7.2009 na částku 717.071,- Kč (7. 7.2009)
 22) fa 209024 vystavena 3. 8.2009 na částku 748.748,- Kč (6. 8.2009)
 23) fa 209025 vystavena 4. 8.2009 na částku 748.748,- Kč (7. 8.2009)
 24) fa 209026 vystavena 6. 8.2009 na částku 748.748,- Kč (10. 8.2009)
 25) fa 209028 vystavena 1. 9.2009 na částku 748.748,- Kč (3. 9.2009)
 26) fa 209029 vystavena 2. 9.2009 na částku 748.748,- Kč (4. 9.2009)
 27) fa 209030 vystavena 4. 9.2009 na částku 748.748,- Kč (8. 9.2009)
 28) fa 209031 vystavena 5.10.2009 na částku 734.349,- Kč (6.10.2009)
 29) fa 209033 vystavena 6.10.2009 na částku 734.349,- Kč (7.10.2009)
 30) fa 209034 vystavena 7.10.2009 na částku 734.349,- Kč (8.10.2009)
 31) fa 209035 vystavena 3.11.2009 na částku 725.709,60 Kč (10.11.2009)
 32) fa209036 vystavena 5.11.2009 na částku 725.709,60 Kč (12.11.2009)
 33) fa 209038 vystavena 1.12.2009 na částku 691.152,- Kč (3.12.2009)
 34) fa 209039 vystavena 4.12.2009 na částku 376.992,- Kč (8.12.2009)

Celkem za rok 2009 18,610.841,- Kč,

III. rok 2010

- 35) fa 2010001 vystavena 7. 1.2010 na částku 711.480,- Kč (7. 1.2010)
 36) fa 2010002 vystavena 4. 2.2010 na částku 726.000,- Kč (4. 2.2010)
 37) fa 2010003 vystavena 16. 2.2010 na částku 757.944,- Kč (16. 2.2010)
 38) fa 2010004 vystavena 3. 3.2010 na částku 807.312,- Kč (5. 3.2010)
 39) fa 2010005 vystavena 4. 3.2010 na částku 807.312,- Kč (5. 3.2010)
 40) fa 2010007 vystavena 15. 3.2010 na částku 807.312,- Kč (16. 3.2010)
 41) fa 2010008 vystavena 1. 4.2010 na částku 827.640,- Kč (1. 4.2010)
 42) fa 2010009 vystavena 2. 4.2010 na částku 827.640,- Kč (2. 4.2010)
 43) fa 2010010 vystavena 6. 4.2010 na částku 827.640,- Kč (6. 4.2010)
 44) fa 2010011 vystavena 12. 5.2010 na částku 879.912,- Kč (13. 5.2010)
 45) fa 2010012 vystavena 13. 5.2010 na částku 879.912,- Kč (13. 5.2010)
 46) fa 2010013 vystavena 14. 5.2010 na částku 879.912,- Kč (17. 5.2010)
 47) fa 2010015 vystavena 8. 6.2010 na částku 958.320,- Kč (9. 6.2010)
 48) fa 2010016 vystavena 9. 6.2010 na částku 958.320,- Kč (10. 6.2010)
 49) fa 2010017 vystavena 10. 6.2010 na částku 958.320,- Kč (11. 6.2010)
 50) fa 2010018 vystavena 22. 6.2010 na částku 958.320,- Kč (24. 6.2010)
 51) fa 2010019 vystavena 1. 7.2010 na částku 952.512,- Kč (2. 7.2010)
 52) fa 2010020 vystavena 2. 7.2010 na částku 952.512,- Kč (2. 7.2010)
 53) fa 2010021 vystavena 15. 7.2010 na částku 920.568,- Kč (16. 7.2010)

Celkem za rok 2010 16.398.888,- Kč,

pokračování

kdy následným proplacením všech níže uvedených fiktivně vystavených faktur ve prospěch na nich uvedenému účtu č. XXXXX/XXXXX patřícímu firmě XXXXX z účtu č. XXXXX patřícímu firmě XXXXX, vznikla firmě XXXXX škoda v celkové výši 41.120.141,- Kč, čímž sebe obohatili tím, že uvedli někoho v omyl, způsobili činem škodu velkého rozsahu, tím spáchali zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku ve formě spolupachatelství podle ustanovení § 23 odst. 1 trestního zákoníku,

neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž jsou obžalovaní stíháni.

Podle § 229 odst. 3 trestního řádu se poškozená obchodní společnost XXXXX se sídlem v XXXXX, XXXXX, PSČ XXXXX, IČ: XXXXX, odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

Na obžalované byla podána obžaloba, v níž je tvrzeno to, co je uvedeno ve zprošťujícím výroku rozsudku. Ve výroku je přesný opis obžaloby, tudíž i s nepřesnostmi u názvů firem, nedodržení ČSN 01 6910 Úprava písemností zpracovaných textovými editory nebo psaných strojem, ve znění revize uvedené normy a nepatřičné užívání časové spojky kdy a jiné gramatické nedostatky (zdejší soud to poznamenává proto, aby nevznikl dojem, že se jedná o jeho formální slovní a jazyková pochybní, jak je uvedeno v posledním odstavci usnesení soudu druhého stupně 3 To 22/2015, ve kterém lze nedostatky takového charakteru také nalézt). Podle státního zástupce, jak je uvedeno v písemně podané obžalobě, se měli obžalovaní dopustit zvláště závažného zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 trestního zákoníku ve formě spolupachatelství podle § 23 odst. 1 trestního zákoníku.

Obžalovaný R. H. uvedl, že společnost XXXXX dodávala v minulosti do společnosti XXXXX granulát, s dodávkami byly potíže z hlediska kvality, měl úkol od ředitele K. dohlížet na dodávky granulátu od této společnosti, o dodávkách K. věděl. Dodací listy dostával od jednatele společnosti XXXXX S. Š. nebo od řidiče, který surovinu dovezl, nechal je u sebe a pak dal do účtárny, faktury chodily poštou nebo je měl od S. Š.. Z těchto důvodů byl uveden na dodacích listech. O době příjezdu kamionu věděl od S. Š.. Provedl vizuální kontrolu oktabin, na nichž byl nápis „KAUČUK“.

Ve společnosti XXXXX neprobíhala kontrola dodávek, evidence suroviny byla špatná. Bylo možné, z hlediska výpočtů, vycházet až z vyrobeného produktu, který se ztrácel, proti krádežím byl nedostatečně zabezpečen. Podle obžalovaného R. H. dopravu zajišťoval S. Š., kterého zná, jednou mluvil s obžalovaným K., obžalovaného K. nezná, neví nic o společnosti XXXXX

pokračování

Obžalovaný K. uvedl, že objednal zboží u společnosti XXXXX a XXXXX s.r.o. Nechtěl, aby společnost XXXXX, resp. S. Š. věděl, odkud má surovinu. Není mu známo, kde společnosti XXXXX a XXXXX granulát vzaly. Doprava prostřednictvím společnosti XXXXX opravdu nebyla uskutečněna, šlo jen o účetní operaci. Faktury vystavené společností XXXXX byly zaplacený, neplatilo se však za přepravu, ale za účetní operace. Společnostem XXXXX a XXXXX platil, co bylo ve faktuře uvedeno. Zná obžalovaného J. K., s obžalovaným R. H. hovořil. Na požádání S. Š. byl za obžalovaným R. H. v Brně, ukazoval mu vzorek suroviny. Věděl, že konečným odběratelem bude společnost XXXXX a jejím dodavatelem bude společnost XXXXX Nakupoval granulát nejen u společností XXXXX a XXXXX, ale také v Kralupech od Synthosu. Objednal u obžalovaného J. K. granulát s přepravou přímo do společnosti XXXXX Kdo provedl přepravu, nevěděl. S. Š. uvedl, že má potvrzeno od společnosti XXXXX přijetí dodávky, tudíž dospíval k závěru, že dodávky byly uskutečněny. Společnost XXXXX, kterou zastupoval S. Š., nic nereklamovala.

Obžalovaný J. K. uvedl, že na základě objednávky od společností nebo zprostředkovatelů obdržel dodávky, nevybavuje si, jaké to byly společnosti, surovinu dodal do společnosti XXXXX, od svého odběratele se dozvěděl adresu konečného příjemce, a to společnosti XXXXX, odběratelem obžalovaného K. byla společnost XXXXX Hovořili s obžalovaným M. K. o tom, kde je možné získat dodávky, aniž by pocházely od výrobce, možnosti byly, materiál byl kvalitní, to je důležité, jinak tomu nerozumí. Rozhodující v obchodě byla dobrá cena. Nejdříve byla poptávka od společnosti XXXXX, pak byla poptávka od společnosti XXXXX ke zprostředkovatelům, ne k výrobcí, kritériem byla cena. Společnost XXXXX zajistila dodání do místa určení včetně dopravy. Dopravou se zabýval její dodavatel suroviny, úkolem bylo sehnat materiál s dopravou v ceně.

Na otázku, od kterých společností surovinu koupil, obžalovaný uvedl: „Nevybavuji si názvy, jsem, si jistý, že se jednalo o dvě společnosti s ručením omezeným a dva nebo tři zprostředkovatele.“ Není schopen říct blíže, protože mu bylo odcizeno účetnictví, když je vezl k auditorovi, kterého už nezná. Faktury, které obdržel, hradil v hotovosti. Jednalo se o platby za granulát.

Je vhodné zmínit, že v trestní věci, která je nyní posuzovaná, byl vyhlášen druhý rozsudek, protože první byl soudem druhého stupně zrušen, což právní úprava v České republice umožňuje, jakož i to, aby byl druhý rozsudek, na rozdíl od prvního, zprošťující. V dané věci totiž nelze dospět k jednoznačnému závěru, na základě provedeného dokazování, že se stal skutek, pro nějž jsou obžalovaní stíháni. Nebylo prokázáno to podstatné, co skutek tvoří, úmyslné uvedení v omyl společnosti XXXXX, tím obohacení se a vznik škody. Proto soud obžalované zprostil obžaloby podle § 226 písm. a) trestního řádu, ne § 226 písm. b) trestního řádu.

Krajský soud v Brně se zaměřil na provedení svědeckých výpovědí svědků, jejichž výpovědi byly čteny u hlavního líčení dne 15. ledna 2014, samozřejmě by k přečtení nedošlo, pokud by obžalovaný H. vyslovil nesouhlas, on sám přítomen hlavnímu líčení byl, nesouhlas nevyslovil, navíc byla jeho práva chráněna přítomným obhájcem, soud druhého stupně však dospěl k závěru, že nebyl dán souhlas, zatímco u státního zástupce souhlas dovodil z jeho návrhu důkazních prostředků v písemně podané obžalobě. U hlavního líčení 17. května 2016 se obhájce obžalovaného H., tentýž, který byl přítomen u hlavního líčení 15. ledna 2014, vyjádřil v tom smyslu, že obžalovaný nebyl proti čtení svědeckých výpovědí. Soud prvního stupně

pokračování

samozřejmě ví, že vyjádření patří přímo obžalovanému, ale z logiky dané problematiky plyne, že práva obžalovaného H. nebyla porušena, u hlavního líčení 17. května 2016 byly výpovědi přečteny, aniž by byl potřebný souhlas obžalovaných, protože bylo konáno hlavní líčení v nepřítomnosti všech obžalovaných, tedy i R. H., kterého se záležitost se čtením svědeckých výpovědí týkala. Jde-li o listinné důkazy, bylo zřejmé z jednacích dní hlavního líčení, jaké konkrétně byly předloženy a přečteny, jde-li o ty, které byly navrženy státním zástupcem, podle písemné obžaloby mělo jít o ty, které jsou založeny ve vyšetřovacím spise, aniž by je blíže specifikoval, zřejmě tedy mělo jít o všechny, jejich obsah byl obžalovaným znám, jak bylo uvedeno u hlavního líčení 17. května 2016, u kterého byly předloženy stranám podle § 213 odst. 1 trestního řádu s bližší specifikací, přečtení některé z nich navrženo nebylo.

Je také vhodné uvést, že projednávané trestní věci zdejší soudem se týká kromě usnesení soudu druhého stupně 3 To 22/2015 ze dne 4. 3. 2015, také usnesení 3 To 72/2013 z 29. 8. 2013. V obou usneseních je zdůrazněno, že odpovědnost za prokázání viny obžalovaných před soudem náleží především státnímu zástupci, který je povinen obžalobu podložit dostatečnými hodnověrnými důkazy, jež prokazují vinu obžalovaného bez jakýchkoliv pochybností. Za tím účelem je povinen v řízení před soudem opatřit také na žádost předsedy senátu nad rámec důkazů shromážděných v přípravném řízení i další důkazní prostředky v návaznosti na vývoj důkazní situace ve věci. Soud prvního stupně měl od státního zástupce vyžádat provedení nezbytného doplnění dokazování, a to podrobného komplexního šetření k okolnostem distribuce suroviny kopolen od výrobce XXXXX v jednotlivých časových obdobích, rámcově odpovídajících dílčím dodávkám mezi společnostmi XXXXX, případně XXXXX – XXXXX – XXXXX – XXXXX, k prověření, zda a jakou cestou se surovina mohla do tohoto obchodního oběhu dostat, případně o jaký druh, cenu či kvalitu se jednalo, jak bylo zboží označeno, zda o případné nižší kvalitě obžalovaní věděli, nebo mohli vědět, v čem rozdíl spočíval. Takto ověřené skutečnosti musí státní zástupce podložit doklady o případném mezičlánku ve formě dalších podnikatelských subjektů na cestě k výrobcí a průběhu takových transakcí, cenových podmínkách, značení jakosti, způsobu plateb apod. Je totiž především na státním zástupci, aby iniciativně z obsahu shromážděných a před soudem provedených důkazů vytvořil řetězec nepochybných skutkových informací, jež umožňují nezpochybnitelný závěr soudu o vině pachatele, jehož státní zástupce na základě obžaloby staví před soud. Z usnesení soudu druhého stupně 3 To 22/2015 vyplývá, že lze předpokládat možnost aktuálního doplnění dokazování v souvislosti s takto nově zjištěnými skutečnostmi o další rozsah důkazů, případně doplnění některých svědeckých výpovědí či výslechů obžalovaných.

Z dokazování vyplynulo (což uvádí soud druhého stupně v usnesení 3 To 22/2015), že obžalovaný R. H. pracoval od roku 2004 jako výrobní ředitel ve společnosti XXXXX, uvedená společnost se zabývala výrobou polystyrenových výrobků, základní surovinou pro výrobu byl granulát – zpěňovatelný polystyren - vyráběný pod různými obchodními názvy, v různých variantách, hrubostech. Jedním z jednatelů a generálním ředitelem obchodní společnosti XXXXX byl J. K.. Z předchozí doby se obžalovaný R. H. znal se S. Š., jednatelem a jediným společníkem obchodní společnosti XXXXX. Od této společnosti patrně již od roku 2007 společnost XXXXX kupovala doplňující rozsah materiálu k výrobě polystyrenu, původně ukrajinské produkce, následně pocházející od výrobce XXXXX (nyní XXXXX), surovinu kopolen, dodávaný v originálním balení, tzv. oktabinách, o váze přibližně 1,1 tuny. Takto bylo řádně dodáváno v období roku 2008-2009 celkem 24 jednotlivých dodávek materiálu kopolen výrobce XXXXX, jejichž doprava byla zajištěna přepravní společností XXXXX. Příjem těchto

pokračování

dodávek podle obsahu shodného podpisu měl vždy potvrzovat obžalovaný R. H.. Tento materiál podle zajištěných dokladů společnost XXXXX nakupovala výhradně od společnosti XXXXX, zastoupené jednatelem obžalovaným M. K., ne od samotného výrobce. Jen část materiálu kopen společnost XXXXX zakoupila přímo u výrobce XXXXX. Jednalo se výhradně o zboží druhé jakosti, cena 13 Kč za jeden kilogram, které nebylo možné u výrobce dále reklamovat. Takto dokumentované odběry materiálu od výrobce, co do množství a dat odběrů, nelze přesně sjednotit s dodávkami pro společnost XXXXX. Ovšem některé z dodávek rozsahem a množstvím i časově evidentně korespondují. Například nezpochybnovaná dodávka ze 7. 4. 2008, 24 144 kg (22 oktabin) po 13 Kč za 1 kg, II. jakost od společnosti XXXXX pro společnost XXXXX, odpovídající dodávce od společnosti XXXXX 8. 4. 2008 společnosti XXXXX v celkové ceně 575.960 Kč, což činí částku 23,80 Kč za 1 kg a následné dodávce pro společnost XXXXX v celkové částce 950.334 Kč, což činí již cenu 39,27 Kč za 1 kg, vše s DPH. Korespondují tak jak data, tak množství i typové označení suroviny 0513 FR, vyjma skutečnosti, že dále není uvedeno označení II. jakosti. Takto v průběhu obchodu přes dvě společnosti se cena suroviny ztrojnásobila. Obdobně tomu je i u dodávky společnosti XXXXX ze dne 17. 4. 2008 22 oktabin, ze dne 2. 6. 2008 20 oktabin a dalších.

Z dokazování také vyplynulo (již nejde o citaci toho, co uvedl soud druhého stupně), že společnost XXXXX, jejímž jednatelem a společníkem byl T. K., se znal s obžalovaným M. K., jednatelem společnosti XXXXX, dne 29. 5. 2008 spolu uzavřeli smlouvu o dopravě č. 2008/5 (č. l. 296-297, sv. II), podle které měla společnost XXXXX provést přepravu z Velkého Meziříčí do Moravan, za jednu cestu byla sjednána cena 3.600 Kč, cena podle smlouvy měla být fakturována. Svědek K. potvrdil, že se ve skutečnosti doprava nerealizovala. Faktury ale vystaveny byly na základě údajů od obžalovaného M. K.. Na fakturách bylo uvedeno, že se fakturuje přeprava polystyrenu v oktabinách. Společnost XXXXX faktury uhradila na účet. Faktury společnost XXXXX zahrnuje do svého účetnictví. Jedná se o 35 faktur na č. l. 298-332, sv. II.

Uvedené tvrzení svědka K. je v souladu s tím, co uvedl obžalovaný M. K., že ve skutečnosti společnost XXXXX neprovedla přepravu, že šlo jen o účetní operaci. Vysvětlení obžalovaného K., proč tomu tak bylo, se jeví nevěrohodně. Faktem však zůstává, že společnost XXXXX přepravu neprovedla, což neprokazuje, že jednotlivé dodávky suroviny nebyly do společnosti XXXXX realizovány.

Obžalovaný M. K. uvedl, že objednal surovinu i s přepravou od společnosti XXXXX, XXXXX, nebylo mu známo, odkud surovina bude, věděl, že koncovým odběratelem bude společnost XXXXX, které bude dodávat společnost XXXXX, za kterou vystupoval S. Š.. Výpověď obžalovaného K. je v souladu s výpovědí obžalovaného K., který uvedl, že už neví, odkud surovina pocházela, že mu bylo odcizeno účetnictví týkající se společnosti XXXXX s.r.o. Obžalovaným K. nastolená situace, že právě v době, kdy proti němu bylo zahájeno trestní stíhání pro jinou trestnou činnost, které se dopustil ve společnosti XXXXX, nahlásil vloupání do vozidla, z něhož byly odcizeny výhradně účetní doklady společnosti a jiné hodnotné věci na místě měly zůstat bez povšimnutí, se jeví nevěrohodnou, stejně tak se jeví nevěrohodným vysvětlení obžalovaného K. o důvodech k vytvoření falešných podkladů o dopravci zboží XXXXX (s tím se ztotožnil soud druhého stupně v usnesení 3 To 22/2015). Faktem však zůstává, že obžalovaný K. a obžalovaný K. nevědí, odkud surovina pochází, což neprokazuje, že jednotlivé dodávky suroviny nebyly do společnosti XXXXX realizovány.

pokračování

Všichni tři obžalovaní, včetně svědka S. Š., setrvávají na tom, že veškeré vyfakturované zboží bylo společnosti XXXXX řádně dodáno, byť jiným řádně neustanoveným přepravcem, a uhrazeno.

Z toho, co uvedl svědek S. Š., vyplynulo, že nevěděl, odkud měl obžalovaný M. K. surovinu, obžalovaný M. K. mu nabídl dodávky, nakoupil tedy od společnosti XXXXX, dodal do společnosti XXXXX. Řekl, že dopravu zajišťovala společnost XXXXX, ale také si ji potom společnost XXXXX zajišťovala sama. Obžalovaný M. K. mu telefonoval, že je dodávka naložena, vyjel do společnosti XXXXX, pak mu telefonoval obžalovaný R. H., že materiál je v Brně, tím měl zpětnou kontrolu. Faktury vystavené společností XXXXX jsou v souladu s fakturami, které vystavila společnost XXXXX a které přijala společnost XXXXX. Společnost XXXXX mu faktury uhradila. Svědek také uvedl, že granulát od společnosti obžalovaného K. byl českým výrobkem, ví, že v ČR je vyráběn společností Kaučuk v Kralupech, společnost obžalovaného K. mu nabídla lepší podmínky, než byly u Kaučuku v Kralupech.

Nelze dospět k závěru, podle názoru zdejšího soudu, který se opírá o výsledky provedeného dokazování, jak je shora uvedeno, že by byla společnost XXXXX uváděna v omyl, že ve skutečnosti granulát do společnosti XXXXX nedodala, že by byla jakkoliv zneužita pro nelegální činnost. Svědek S. Š. potvrdil, že už u první schůzky ohledně spolupráce společností XXXXX a XXXXX byl svědek K., také potvrdil, že věděl o tom, že po problémech s kvalitou dodávek z Ukrajiny požadoval svědek K. po obžalovaném R. H., aby na dodávky od společnosti XXXXX dohlédl, dále potvrdil, že on, svědek Š., zorganizoval jedinou krátkou schůzku obžalovaných R. H. a M. K. za účelem předání vzorků granulátu, svědek Š. také uvedl, že navštívil sklady dodavatele společnosti XXXXX ve Velkém Meziříčí, granulát viděl v oktabinách, granulát nahmatal. Vyhotovoval dodací listy, několikrát je předal obžalovanému R. H., o každé dodávce telefonoval obžalovanému H., někdy k vykládce přijížděl, někdy tam viděl také svědka K., dodávky od společnosti XXXXX byly známy vedení společnosti XXXXX. Svědek Š. potvrdil, že v roce 2010 byla reklamována dodávka od jeho společnosti, tudíž nemohla být fiktivní, zařizoval přepravu od společnosti XXXXX. Uvedené dokládá objednávka na č. l. 2 465, je s razítkem XXXXX – 18. 5. 2010, nakládka má být 19. 5. 2010 v Modřicích ve společnosti XXXXX, vykládka ve Velkém Meziříčí u společnosti XXXXX, jde o přepravu pěti palet, brutto 1 paleta 1 130 kg, oktabiny na paletě, surovina pro výrobu polystyrenu EPS. Přepravní společnost vystavila fakturu za přepravu 2. 6. 2010 (č. l. 2 465-2 467).

Reklamace vylučuje fiktivnost dodávky v roce 2010, a to i v tom případě, že není spárována s konkrétní fakturou, která je uvedena v písemné obžalobě jako fiktivní (u prokázané dodávky z 3. 7. 2009 je spojení s fakturou č. 209023). Společnost XXXXX uvedla (č. l. 2 479), že v letech 2008-2010 byly reklamace dodaného granulátu vzácné, v průměru šlo o cca tři případy ročně, vzhledem k jejich bezproblémovému vyřizování probíhaly ústně (telefonicky), e-mailem, výjimečně měly formu reklamačních protokolů, obvykle se reklamovalo u výrobce, většinou u společnosti XXXXX. Společnost XXXXX se vyjádřila k záznamu o přepravě tak, že z něj nelze vyloučit, že ze strany společnosti XXXXX mohla být reklamována zásilka granulátu odeslaná společnosti XXXXX, poukazuje na potvrzení společnosti XXXXX o vyskladnění zboží na záznamu o přepravě, opatřené firemním razítkem a podpisem zaměstnance poškozené společnosti Z. Ž. ml., bylo by totiž nelogické, aby někdo přijal odpovědnost za reklamaci něčeho, co nedodal (to uvádí společnost XXXXX).

Na shora uvedeném nic nemění to, že obžalovaný M. K. uvedl u hlavního líčení, že dodával kvalitní surovinu, to mu potvrdil svědek Š. potvrzením dodacích listů, dál se tím nezabýval, reklamace nebyla.

pokračování

Také je vyloučena fiktivnost dodávky potvrzené dodacím listem z 3. 7. 2009, který je opatřen razítkem č. 12, jednalo se o razítko M. K., což potvrdila společnost XXXXX, uvedla, že byl na pracovní směně od 12:00 hod. do 20:00 hod., na jiných listinách se podepisoval obdobně (č. l. 2 479). Svědek K. u hlavního líčení potvrdil, že by neopatřil listinu razítkem, pokud by se dodávka neuskutečnila. K danému dodacímu listu se vztahuje faktura č. 209023 vystavená 3. 7. 2009 na 717.071 Kč, kterou zařadil státní zástupce do písemně podané obžaloby jako fiktivní, po provedeném dokazování u hlavního líčení k tomu stanovisko nezaujal. Ohledně této dodávky je možno říci, že došlo k její realizaci, musela být dopravena do společnosti XXXXX, přestože není známo, kdo konkrétně přepravu provedl a odkud se vzala. Uvedené pak zpochybňuje obžalobou tvrzené fiktivní dodávky. Nelze jednoznačně bez pochybností dospět k závěru, že se dodávky, které jsou uvedeny v písemně podané obžalobě, neuskutečnily. Zpochybnění fiktivnosti dodávek je dáno i výpovědí svědka J. K., ředitele a jednatele společnosti XXXXX Svědek K. již v přípravném řízení potvrdil, že není schopen za společnost vzniklou škodu zjistit, jeho pochybnosti vyplývaly jenom z toho, že obžalovaný R. H. měl být fyzicky přítomen u přijímání dodacích listů, na nichž je jeho podpis, a samotné přijetí dodávek suroviny zpochybnil, neboť žádný ze skladníků takové dodávky nepotvrdil. Naopak připustil, že disponoval počítačovým programem o denním množství spotřebovaného materiálu a z toho vyrobeného polystyrenu. Z vysvětlení svědka u hlavního líčení je zřejmé, že o existenci dodávek suroviny od společnosti XXXXX přes společnost XXXXX měl vědět s tím, že se mělo jednat o produkt společnosti XXXXX, jenž je na obalech podrobně označen, podmínkou dodávek byla výhodnější cena. Svědek připustil, že není prokázáno, že by se dodávky suroviny neuskutečnily. Při vyčíslení škody v adhezním řízení vycházel z údajů finančního úřadu, který na základě rozsahu neprokázaných dodávek doměřil společnosti XXXXX daň z příjmů právnických osob a daň z přidané hodnoty. Zmocněnec poškozené společnosti navrhl, aby soud uložil obžalovaným povinnost, aby společně a nerozdílně nahradili poškozené společnosti škodu ve výši 41.120.141 Kč (jde o částku, která je uvedena v písemně podané obžalobě, jde o součet částek na zaplacených fakturách společností XXXXX, které se vztahují podle obžaloby k neuskutečněným dodávkám). V listině poškozené společnosti, zaslané soudu jejím zmocněncem 30. 5. 2016, zdůvodňuje poškozená společnost, že při nároku na náhradu škody 41.120.141 Kč vychází z toho, že šetřením orgánů činných v trestním řízení, jakož i orgánů v daňovém řízení, bylo zjištěno, že v dané věci šlo o 53 fiktivních dodávek granulátu pro výrobu polystyrenu, poukazuje na neprovedení přepravy společností XXXXX, sdělení společnosti XXXXX, že společností XXXXX a XXXXX s.r.o. a XXXXX tento výrobek nikdy nedodávala. Ze zprávy poškozené společnosti také plyne, že v daňovém řízení ohledně 23 dodatečných platebních výměrů na DPH nebylo odvolání poškozeného odvolacím orgánem jeho rozhodnutím č. j. 26621/14/5000-14303-711661 z 8. 10. 2014 vyhověno. Poškozený proto podal v této věci ke Krajskému soudu v Brně 8. 12. 2014 správní žalobu. Svědek K. u hlavního líčení uvedl, že o ní dosud nebylo rozhodnuto. Zpráva poškozené společnosti také uvádí, že v daňovém řízení ohledně tří dodatečných platebních výměrů na daň z příjmů nebylo odvolání poškozeného odvolacím orgánem jeho rozhodnutím č. j. 24945/14/5000-14201-706481 z 23. 9. 2014 vyhověno. Také proti tomuto rozhodnutí byla podána 22. 11. 2014 správní žaloba, dosud o ní nebylo rozhodnuto, jak to uvedl u hlavního líčení K.. Poškozená společnost svým zmocněncem uvedla, že daňové řízení a trestní řízení jsou dvě odlišná řízení, v nichž má poškozený v každém z nich z logiky věci odlišný zájem na jejich výsledku, je povinen zastávat postoj, který nebude na újmu zájmům poškozeného, v daňovém řízení se tedy snaží dosáhnout toho, aby jeho daňová povinnost byla co nejmenší, k tomu předkládá důkazy, například to byl

pokračování

posudek Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně, že granulát v objemu odpovídajícím předmětným 53 fiktivním dodávkám jí byl, resp. mohl být, dodán, toto tvrzení v daňovém řízení však současně neznamená, že by jím snad poškozený popíral své tvrzení v trestním řízení, v němž naopak tvrdí, že granulát mu dodán nebyl. K tomu ale zdejší soud musí uvést, že svědek K. nikdy u hlavního líčení výslovně neřekl, že mu dodán nebyl, na otázku, zda má za to, že není prokázáno, že by se dodávky neuskutečnily, odpověděl kladně, na otázku, zda je to tak, že v daňovém řízení zpochybňuje vznik škody, odpověděl, že zpochybňuje výši škody, na otázku, zda o tom, že k nějakému dodání došlo, jsou si jisti, ale neví v jakém rozsahu, odpověděl kladně. Na otázku, z čeho se v předmětnou dobu vyrábělo, zda se zdálo něco v nepořádku, svědek odpověděl, že ne, že mají kontrolu kvality, která spočívá v nezávislých odběrech výrobků na trhu a zjišťování jejich měrné hmotnosti, když se díval na výsledky, tak v předmětném období bylo vše v pořádku, ztrátu suroviny nezaznamenal. Svědek uvedl, že není schopen prokázat, že bylo vyrobeno méně výrobků, než by mělo odpovídat množství dodaného granulátu. Není schopen označit konkrétní fakturu za konkrétní plnění, které nebylo ze společnosti XXXXX dodáno. Svědek K. u hlavního líčení 20. 6. 2016 uvedl, že v rámci daňového řízení nechali zpracovat posudek Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně (poznámka soudu – listina byla provedena – modrý šanon – v podstatě dvakrát – byla podrobněji čtena – je nazvaná „Protokol – potvrzení úbytku hmotnosti a změny objemové hmotnosti expandovaného polystyrenu“), a to jako přílohu podání z 31. 1. 2014, kterou jsou odstraňovány nedostatky vad odvolání v rámci daňového řízení. Z protokolu (je o něm hovořeno jako o posudku) podle společnosti XXXXX a také svědka K. má vyplynout, jaké množství suroviny je nutné použít pro výrobu hotových desek z pěnového polystyrenu. Podle toho, co je uvedeno v reakci na výzvu odstranění vad odvolání, tak daňový subjekt, také pomocí uvedeného protokolu, jednoznačně prokázal jiným způsobem, že zpochybňované dodávky fakticky přijal. Bez nich by totiž nebyl schopen vyrobit prodané množství hotových výrobků (doslovná citace z modrého šanonu). Svědek K. u hlavního líčení potvrdil, že argumentace společnosti XXXXX je v daňovém řízení stejná, a to v rámci řízení v prvním stupni, v řízení o odvolání, také v řízení o správních žalobách. Podle modrého šanonu, na což soud poukazuje, je použita společností XXXXX argumentace obžalovaného H. týkající se reklamace v roce 2010 a dodávky z 3. 7. 2010, což má potvrzovat podle společnosti XXXXX realizaci sporných dodávek.

Jde-li o kvalitu hotových výrobků z granulátu, k té se svědek K. také vyjadřoval, naposledy 20. 6. 2016 u hlavního líčení, z čehož vyplynulo, že společnost XXXXX je členem Sdružení výrobců pěnového polystyrenu, které stanovuje normu kvality a provádí její sledování u vzorků vyskytujících se na trhu, vypovídající veličinou je objemová hmotnost u desek z expandovaného polystyrenu, které jsou určeny pro použití ve stavebnictví, nebylo zjištěno, že by společnost XXXXX dodávala na trh zboží s nižší objemovou hmotností. Pokud zvažovali případné nedodání toho, co mělo být dodáno, tak to nebylo možné dát do souladu s kvalitou výrobků, které dodávali na trh, musel by být dodán polystyren s nižší objemovou hmotností, k čemuž nedošlo. K tomu soud podotýká, že v rámci argumentace v daňovém řízení společnost XXXXX na to také poukazovala, bylo uváděno, že by společnost nebyla schopna vyrobit výrobky, pokud by neobdržela dodávky, které má finanční úřad za zpochybněné. Také je argumentováno poškozenou společností tím, že účetní závěrky byly prověřeny auditorem, který neshledal nedostatky. Svědek K. potvrdil, že argumentace společnosti XXXXX je také shodná v podané správní žalobě. Z toho, co uvedla společnost XXXXX v rámci daňového řízení, svědek K. to také tak uváděl u hlavního líčení, nejde spárovat konkrétní výrobek s konkrétní dodávkou suroviny, protože surovina může být z různých dodávek, materiál je druhově určenou

pokračování

věcí. Také je zřejmé, že společnost XXXXX v rámci daňového řízení uváděla, že správce daně zaměňoval prokázání faktu plnění s prokázáním uskutečnění přepravy a zaměřil se tímto směrem, ale společnost XXXXX nebyla ve smluvním vztahu se společností XXXXX, i když uvedená společnost přepravu neprovedla, tak za to nemůže společnost XXXXX, která přepravu nezajišťovala, neměla možnost ovlivnit, kdo konkrétně přepravu provede, opírat neprokázání dodávek podle neprovedení přepravy společností XXXXX, podle názoru společnosti XXXXX, v daňovém řízení nelze.

Je zřejmé z rozhodnutí správce daně, která se týkají předmětného období, také z rozhodnutí o odvolání, kterému nebylo vyhověno, že v daňovém řízení argumenty společnosti XXXXX přijaty nebyly. Je třeba, podle názoru soudu, rozlišit mezi řízením daňovým a řízením trestním, žádný právní předpis ale neurčuje, jestli v trestní věci může soud dospět ke stejnému závěru, k jakému se dospělo v řízení správním. Také není nelogické, jak to ostatně uvedl zmocněnec poškozené společnosti, že samozřejmě uvedená společnost zastává postoj, který jí nebude na újmu a proti zájmům jí samotné. Je však třeba uvést, že Krajský soud v Brně v projednávané trestní věci přece jen rozhoduje o možné trestní odpovědnosti jednotlivých obžalovaných, kde zejména je potřeba, pokud ne v řízení před podáním obžaloby, tak rozhodně v řízení před soudem, dbát zásady v pochybnostech ve prospěch obžalovaných, zvláště za situace nemožnosti odstranit pochybnost. Podle názoru zdejšího soudu nebyla odstraněna ani po doplnění dokazování po zrušení věci soudem druhého stupně. Nepomohl k tomu ani materiál opatřený státním zástupcem, na kterého se soud obrátil. Státní zástupce setrval na fiktivnosti dodávek s ohledem na neprokázání přepravy společností XXXXX. Nelze odhlédnout od toho, že společnost XXXXX, v rámci daňového řízení nesouhlasí s tím, že dodávky nebyly uskutečněny, k tomu předkládá argumenty, navrhuje důkazní prostředky, přitom v rámci trestního řízení, z toho co uvedl svědek K., se připouští, že má pochybnosti o reálnosti dodávek, za které bylo zapláceno, v trestním řízení ale zůstává stejná argumentace jako v řízení správním, která dodávky potvrzuje (potřeba granulátu na výrobu, jinak by k ní nemohlo dojít, kvalitní hotové výrobky u kontrolovaných vzorků, přijetí dodávky ze dne 3. 7. 2009, přijetí dodávky z roku 2010, která byla reklamována, nezjištění čehokoli podezřelého v přijatých fakturách od společnosti XXXXX ohledně měrných jednotek, ohledně ceny za jednotku, ohledně četnosti dat uskutečnitelných zdanitelných plnění). Za takového stavu skutečně v rámci trestního řízení nelze dospět k závěru o tom, že obžalovaní jako spolupachatelé podvedli společnost XXXXX, nic jí nedodali a ona za dodávky zaplatila, a to aniž by byl stavěn před soud také S. Š. za společnost XXXXX. Z provedeného dokazování plyne znalost K. se svědkem Š., znalost svědka Š. s obžalovaným H. a obžalovaným K., znalost obžalovaného K. s obžalovaným K.. Z dokazování také plyne, že obžalovaný H. v podstatě nezná obžalovaného K., viděl se s ním jen jednou, krátce, vůbec nezná obžalovaného K.. Pokud docházelo k platbám mezi společností XXXXX a společností XXXXX, tak to dokumentuje jejich obchodní vztah, ten nebyl nijak zastírán, svědek K. znal svědka S. Š. i jeho společnost, dodavatelská společnost vystavila pro odběratelskou společnost faktury, které byly přijaty, stejně tak to bylo mezi společností XXXXX (odběratelská) ve vztahu se společností XXXXX (dodavatelská), čemuž odpovídalo placení faktur, pokud měla společnost obžalovaného K. dodávky od společností obžalovaného K., tak tomu odpovídá tok peněz. V situaci zpochybnění, a to je stále, to je třeba přičíst ve prospěch obžalovaných, fiktivnosti dodávek, to znamená, že nelze určit, zda byly opravdu fiktivní, nelze výběru peněz obžalovaným K. cokoli podsouvat, i když v usnesení soudu druhého stupně 3 To 22/2015 je uvedeno, že byla oznámena ztráta dokladů (což je potvrzeno zprávou policie, kterou zdejší soud opatřil), pouze společnosti XXXXX s.r.o. za rok 2009-2010,

pokračování

nešlo o doklady společnosti XXXXX, v trestní věci Městského soudu v Brně 91 T 154/2012 byly odsouzeny M.B., od 28. 8. 2010 statutární zástupkyně společnosti XXXXX, také majitelka účetní firmy J. Z., prostřednictvím společností XXXXX a XXXXX v průběhu roku 2010 prostřednictvím vydávaných fiktivních faktur byly páčány daňové podvody. Podle soudu druhého stupně, což je uvedeno v usnesení 3 To 22/2015, skutečností svědčící o podezření z nelegálního jednání je i to, že peníze za úhradu suroviny byly v obou společnostech obžalovaného K. podle bankovních záznamů v hotovosti vybrány a následně s penězi bylo zřejmě nakládáno v rozporu s podmínkami zákona o omezení plateb v hotovosti, z čehož nelze dovodit jiný závěr, než že tak jako v případě peněz získaných na základě fiktivních fakturačních podmínek a páčání daňových podvodů, za něž byl již odsouzen, i v tomto případě se obžalovaný J. K. snažil zastříit skutečný průběh dalšího nakládání s penězi a svědčí to o důvodném podezření, že i v tomto případě se jednalo o součást nelegálního jednání. Soud prvního stupně uvádí, že je míněno pouze podezření na nelegální jednání a těžko z toho jednoznačně učinit závěr, že nebyly jednotlivé dodávky suroviny realizovány. K účetnictví společnosti XXXXX je třeba uvést, že neskýtá nic, protože není k dispozici, z čeho by bylo možno usuzovat na partnery této společnosti, od kterých by mohla být surovina získána.

Je jasné, že počáteční nákup suroviny společnostmi obžalovaného K., jak to uvedl také soud druhého stupně v usnesení 3 To 22/2015, není objektivními doklady dokumentován, není tedy zřejmé, že i v tomto případě se nemohlo jednat také o zboží II. jakosti a celý systém prodeje suroviny přes tři společnosti nebyl vytvořen pouze k zakrytí této skutečnosti a navýšení ceny. Tomu by ostatně nasvědčovala i skutečnost (jak je to v usnesení uvedeno), že právě posuzováním kvality takto dodávané suroviny se měl podle svého tvrzení obžalovaný R. H. zabývat. Podle soudu druhého stupně (uvedeno v usnesení) soud prvního stupně, pokud dospěje k závěru, že nelze bezpečně vyvrátit obhajobu obžalovaných, že samotné množství zboží jednotlivými dodávkami bylo do společnosti XXXXX dodáno, zaměří svoji pozornost na hodnocení, zda samotná podstata podvodného jednání nespočívala v jiné nelegální činnosti, např. v prodeji zboží nižší kvality, tedy i ceny a vyhodnocení jednotlivých podmínek, stanovení výše způsobené škody i subjektivní stránky takového trestného jednání z hlediska jednotlivých obžalovaných a současně, zda o tom nebyla informována samotná poškozená společnost a její odpovědní zástupci a takto došlo k naplnění objektivní stránky žalovaného trestného jednání, při zachování totožnosti skutku. Soud prvního stupně měl doplnit dokazování (vyžádat od státního zástupce doplnění dokazování) a posoudit, zda lze vzít za bezpečně prokázané, že jednotlivé, v obžalobě uvedené dodávky suroviny, nebyly společnosti XXXXX dodány, jaká jí tím vznikla škoda, současně zda jsou naplněny všechny znaky žalovaného zločinu podvodu podle § 209 trestního zákoníku, včetně subjektivní stránky jednotlivých obžalovaných. Jestliže ovšem dospěje k závěru, že nelze provedení těchto dodávek považovat za bezpečně vyloučené, svoji pozornost musí zaměřit na zjištění, zda v rámci těchto transakcí nebyla poškozená společnost jiným způsobem úmyslně uvedena v omyl a byla jí způsobena škoda, např. ve formě dodání méně kvalitního a levnějšího materiálu a vylákání vyšší ceny či snížením jejího zisku, výrobou menšího množství konečných výrobků a současně došlo k obohacení pachatelů či jiné osoby, případně byly naplněny zákonné znaky jiných subsidiárních trestných činů (např. podle § 220 a násl. trestního zákoníku, § 216 trestního zákoníku apod.

Je zřejmé, že zdejší soud dospěl k závěru, vzhledem k tomu, co je už výše uvedeno, co vyplývá z dokazování, že nelze vzít za bezpečně prokázané, že jednotlivé, v obžalobě uvedené dodávky suroviny, nebyly společnosti XXXXX dodány. Bezpečně prokázání není možné založit ani na doplňujících údajích předložených státním zástupcem. Ovšem dokazováním nelze dospět

pokračování

k závěru ani o jiném podvodném jednání vůči společnosti XXXXX K tomu se nevyjádřil ani státní zástupce, ten setrval na původní verzi, nevyjádřila se ani obhajoba. Nelze zjistit z údajů (naposledy opatřených prostřednictvím státního zástupce) společnosti XXXXX identifikaci případného jiného odběratele a dodávek totožného objemu, k tomu by bylo potřeba poskytnout přesné datum expedice, č. série, popřípadě č. oktabinu (takto je uvedené podstatné jméno skloňováno v přípisu společnosti XXXXX). Z odpovědi společnosti XXXXX je patrné, že společnost XXXXX dodala v letech 2008-2010 společnosti XXXXX granulát, jehož velikost perliček je vyšší/nížší než největší/nejmenší možné perličky pro první jakost, společnost XXXXX odebírala/odebírání pouze hlavní frakce materiálů vyráběné ve společnosti XXXXX Výrobní společnost nikdy nedodávala granulát firmám XXXXX, XXXXX, XXXXX Podle výrobce se mohla surovina v objemech uvedených na fakturách, které jsou označeny jako fiktivní, objevit v dané době na českém trhu, jedná se o standardní materiál společnosti XXXXX, společnost se vyjádřila k tomu, že údaje o váze jsou nepravděpodobné, protože netto/brutto váha každého kamionu se vždy mírně liší. Společnost XXXXX se vyjádřila k cenám uvedeným na fakturách, které policie označila jako fiktivní, ceny jsou výrazně nižší než prodejní ceny materiálu-první kvalita u společnosti XXXXX Z tabulky, která je přiložena, je patrné, že společnost XXXXX v roce 2010 v době leden až červenec fakturovala za 1 kg společnosti XXXXX za vyšší ceny než jak fakturovala v dané době společnost XXXXX společnosti XXXXX Společnost XXXXX také uvedla, že EPS (zpeňovatelný polystyren) je typická sezónní surovina používaná na zateplování budov, tudíž tomu odpovídá i cenový vývoj, v zimě jsou ceny nízké a s přicházejícím teplejším počasím rostou. Ve zprávě společnosti XXXXX je také uvedeno, že v letech 2008-2010 bylo obchodováno se surovinou nižší jakosti za nižší cenu, zboží bylo označováno 00810162118 POLYSTYREN ZPĚŇOVAT. KOPLN Podsev II 0, 00810162118 POLYSTYREN ZPĚŇOVAT. KOPLN Nadsev II 0, nižší jakost spočívá ve velikosti granulí, příliš velké = Nadsev, příliš malé = Podsev, nejedná se o materiály nižší jakosti hlavní produkce, ale o vedlejší výrobky, tj. materiály, které vznikají při výrobě, na nichž se neprovádí kontrola jakosti a tím, zde není možná reklamace na kvalitativní parametry, byla by možná pouze z důvodu cizích příměsí v granulátu či špatného stavu z důvodu dopravy. Podle názoru soudu nelze dovodit z provedeného dokazování, že by do společnosti XXXXX v předmětném období byla dodávána surovina označovaná podsev nebo nadsev vzniklá u výrobce XXXXX, nebylo to nikým z výroby signalizováno, protože by bylo na první pohled vidět velikost perel, jak to plyne ze zprávy XXXXX, jakékoliv nesrovnalosti v cenách také nebyly signalizovány zejména z účtárny, cena byla akceptována, vyjádřil se k tomu také svědek K. u hlavního líčení 20. 6. 2016, vyrobené polystyrenové desky podle odebraných vzorků se neprojeví jako hmotnostně nižší. Nedá se říci, že by se do společnosti XXXXX dostala surovina, kterou by společnost XXXXX vyrobila. Je obvyklé, že dochází k nárůstu ceny mezi obchodními články, navíc, jak plyne ze zprávy společnosti XXXXX, XXXXX fakturoval za ceny dokonce nižší, než jak to činí oni. Nelze dospět k závěru, že do společnosti XXXXX byla dodána druhá jakost suroviny vyrobená ve společnosti XXXXX, že jí mělo být fakturováno za nějakou jinou cenu, než bylo společností XXXXX fakturováno, že by pak byla podvedena a o kolik, a to konkrétně kým, ve spolupráci mezi kým a také že byl a o kolik ovlivněn její zisk. Nutno také přihlídnout k tomu, ve vztahu k zpochybnění fiktivnosti dodávek, že prapůvodním důvodem podání trestního oznámení K. bylo neočekávané zhoršení hospodářského výsledku v roce 2010, není patrné, jak se na tom podílelo rozkrádání hotových výrobků, s podivem je i to, že v případě denních hlášení výroby, které měl K. k dispozici, neučinil závěry ve vztahu k případnému nedodání suroviny, v měsíčních inventurách nebyly zjištěny nesrovnalosti.

pokračování

Podle názoru soudu vyjádření společnosti XXXXX (nikoli XXXXX – takto je nesprávně obchodní společnost uvedena v závěrečné zprávě vrchní komisařky), na které poukazuje státní zástupce v závěrečné řeči, neprokazuje fiktivnost dodávek tím, že nedodala granulát společností obžalovaného K. nebo někomu jinému, od koho by došlo k překupování, neprokazuje to ani názorem na údaje o váze, které se zdají nepravděpodobné, protože netto/brutto váha každého kamionu se vždy mírně liší. Nesrovnalosti v datech, na které je vrchní komisařkou poukazováno, v souvislosti s tím, co uvedla společnost XXXXX, také nejsou prokazující jednoznačnou fiktivnost dodávek.

Níže uvedené osoby se vyjádřily k vykládkám suroviny ve společnosti XXXXX

Svědék T. J. potvrdil, že pracoval ve společnosti XXXXX od března 2009, pracoval jako pomocník na výrobní lince, jako vedoucí linky a pak na různých pracovních místech, od května 2010 se zaučoval na blokaře a přešel do skladu oktabin, kde byl dva roky. Vyložil oktabinu z kamionů, od řidiče převzal dodací list, kontroloval počet krabic a jejich stav, vyložil je, spočítal, na papíry otiskl razítka a podepsal se, část dal řidiči, část si ponechal, potom je dal na stůl blokaře. Vykládku realizoval pomocí vysokozdvizného vozíku. Obžalovaného H. někdy viděl procházet. K č. l. 1 752 (dodací list k faktuře 23 2009, datum dodání 3. 7. 2009) uvedl, že takové razítko nepoužil, s takovým označením číslem 12 se nesešel.

Svědék R. S. uvedl, že pracoval jako obsluha blokové formy, byl přeřazen na vlastní žádost do skladu oktabin a stal se pomocníkem blokové formy, přebíral materiál pro výrobu polystyrenu, také vozil surovinu do násypek. Surovina se přejímala tak, že přijel kamion, řidič si vyžádal někoho z nich, dostal od něj papíry, otevřel se kamion, podíval se, co veze, kolik toho veze. Materiál dal do skladu. Skladníci neměli razítka, musel jet pro razítka k jiným skladníkům, potvrdil dodací list, jeden list vrátil, druhý si nechal, dal ho na stůl, kde byla bloková forma. Nezná názvy firem, které prováděly přepravu, materiál byl z Kralup nebo z Rakouska. Výrobní ředitel obžalovaný H. mohl být u přejímky, stál by opodál, za přítomnosti svědka nic nekontroloval, to byla práce svědka. Výrobní ředitel mohl kolem procházet. Osobně listiny obžalovanému H. nepředával, i když se k němu mohly dostat. K č. l. 1 752 nic nevěděl.

Svědék M. Z. uvedl, že pracoval jako dělník ve výrobě, ve skladu suroviny, která se zpracovávala, po příjezdu kamionu se surovinou obdržel listiny, které potvrdil, jednu kopii vrátil a jednu nechal ve společnosti, listiny podepisoval, s obžalovaným H. se potkal na poradě, v areálu továrny a také při vykládce. Surovina byla z ČR, z Německa, z Rakouska, z Maďarska, z Ukrajiny. U jedné dodávky z Ukrajiny byl obžalovaný H., byla porušena, nedala se složit, když bylo vše v pořádku, tak byl párkrát obžalovaný u dodávky, kontroloval listiny, řekl, že má dodávku vyložit. Svědek nepotvrdil, že by na č. l. 1 752 byl jeho podpis a jeho razítko.

Svědék Z. K. potvrdil, že pracoval na tzv. blokové formě, skládal surovinu. Obžalovaný H. byl výrobním ředitelem, který se z titulu své funkce přicházel podívat do výroby. Svědek uvedl, že přebíral od řidiče kamionu listiny, které potvrdil, kopii vložil do schránky, kterou potom další pracovnice účtárny vybíraly, surovinu skládal, sypal ji do násypky, obsluhoval stroj. Svědek uvedl, že byl pomluven spolupracovníky se zjištěným úmyslem z jejich strany, byl proto přeřazen ředitelem výroby na jinou práci než na obsluhu blokové formy, neví o tom, že by výrobní ředitel přebíral surovinu, nebyli si vzájemně sympatičtí, ale nevraživost od výrobního ředitele vůči sobě nepociťoval.

Svědék Z. Š. potvrdil, že pracoval jako tzv. blokař, na vyložení suroviny byli určeni pracovníci, někdy surovinu skládali skladníci hotových výrobků, kteří v předmetné době měli razítka, které

pokračování

se otisklo na listinu potvrzující příjem, pokud jde o podpis, mohla tam být tzv. parafa. Spotřeba suroviny se evidovala tak, že se napsala spotřeba oktabin.

Svědék M. R. potvrdil, že pracoval ve skladu hotových výrobků, pokud byl nedostatek dělníků, tak pomáhal při vykládce suroviny, listiny od dodávek přebíral člověk, který skládal materiál, razítko, které se dávalo na dodací list, bylo v expedici, listinu podepsal člověk, který ji složil. Ve skladu hotových výrobků měl každý skladník své razítko, neví, komu patřilo razítko s číslem 12, které je na č. l. 1 752.

Svědék M. K. uvedl, že byl skladníkem, párkrát byl nucen jít také vyložit surovinu pro výrobu polystyrenu, myslí si, že obžalovaný H. nebyl při vykládce materiálu, svědek uvedl, že byl také vyslýchán u finančního úřadu. Na dodacím listu na č. l. 1 752 si svědek myslel, že je jeho podpis, zda je otištěno na listu razítko, které tehdy používal, si nepamatuje. Buďto vyložil vozidlo, nebo někdo jiný a byl požádán o potvrzení, aby mohlo vozidlo odjet. Není mu nic známo o společnosti XXXXX, nic mu neříká příjmení Š.. Myslí si, že vysoký muž v saku, který mohl být obžalovaným H., chodil přes místo, kde byl nakládán polystyren, myslí si, že vizuálně nekontroloval dovezený materiál.

Svědék J. K. potvrdil, že vykládal granulát ve společnosti XXXXX, i když byl ve skladu hotových výrobků, pracovník blokové formy vše potvrdil. Obžalovaný H. u dodávky nebyl.

Svědék R. L., skladník hotových výrobků, uvedl, že dodací list od společnosti XXXXX nikdy nepotvrzoval. Stalo se, že prováděl složení suroviny. Obžalovaný H. mohl procházet výrobou, tím pádem by se objevil při vykládání suroviny.

Svědék L. M., skladník hotových výrobků, uvedl, že někdy vykládal surovinu z vozidla. Neví o dodávkách, které by přepravovaly společnosti XXXXX a XXXXX. Nedíval se na dodavatele na listinách, které měl k dispozici.

J. B. uvedl, že byl skladníkem hotových výrobků, také skládal surovinu, když bylo potřeba ji rychle vyložit, potvrdil řidiči dodací list, neví, zda měl razítko společnosti, neví, od koho byl granulát, neví, kdo granulát vyráběl. Listinami se nezabýval.

Z výpovědi svědků skladníků, ať už byli zařazeni na jakémkoliv pracovišti ve společnosti XXXXX plyne občasná přítomnost obžalovaného H. při vykládkách dodané suroviny pro výrobu, což podle názoru soudu je přirozené, pokud byl ve funkci výrobního ředitele, svědčí to o možnosti vizuální kontroly. Z výpovědí skladníků nelze činit jasné poznatky o původu suroviny v předmětném období. Z výpovědí není patrné, že by obžalovaný H. osobně prováděl fyzicky vykládání dovezené suroviny. Výpovědi nevyklučují možnost potvrzení dodacího listu obžalovaným H., i když podle svědka K. by jako první měl opatřit podpisem dodací list skladník (tak to uvedl v rámci trestního oznámení), jako svědek u hlavního líčení řekl také to, že se stávalo poměrně často, že podpisy na dodacích listech, které souvisely s výrobou, prováděl obžalovaný H., spíše to ale byly záležitosti náhradních dílů a jiných záležitostí týkajících se výroby. Nelze jednoznačně dospět k závěru, podle názoru soudu, že by nemohl potvrzovat dodací listy obžalovaný H. také v případě odběru suroviny. V podstatě v dané věci není možné přes skladníky ověřit konkrétně uváděné dodávky k jednotlivým datům, to se v podstatě stalo jen u svědka K.. Převzetí či podepsání faktury výrobním ředitelem, kterým byl obžalovaný H., není ve věci vyloučeno, svědek K. k tomu neměl připomínky. Podle názoru zdejšího soudu, v kontextu celé věci, skutečně nelze dospět k závěru, že podepsáním dodacího listu obžalovaným H., je potvrzena fiktivnost dodávky.

pokračování

O existenci suroviny ve skladových prostorách společnosti XXXXX svědčí níže uvedené svědecké výpovědi.

R. B. řekl, že pracoval jako řidič u společnosti XXXXX, vyjádřil se k jízděmu příkazu z 3. 7. 2009, dostal pokyn jet pro granulát do Velkého Meziříčí, k areálu přijeli dva muži, areál odemkli, jeden obsluhoval vysokozdvizný vozík, kterým naložil zboží, věděl od dispečera, že má jet do areálu společnosti XXXXX, dostal také telefonní číslo na někoho z této společnosti, volal na něj, přišel muž, který potvrdil převzetí nákladu, dávali tam razítko společnosti XXXXX a podpis. Že na dodacím listu (č. 1. 840) k faktuře č. 10 z 15. 4. 2009 není vyplněno jméno dodavatele z Velkého Meziříčí, nevšiml si toho, důležité bylo, co řekl dispečer, kam má jet, tak to udělal, ohledně nákladů pro společnost XXXXX si vybavil tlustšího muže, který mluvil trochu s ruským přízvukem, byl u vykládky nákladu ve společnosti XXXXX, uvedený muž přišel odněkud z kanceláře, podepsal se, zařídil pracovníka s vozíkem pro vykládku a odešel, u vykládky nebyl přítomen. Nikdy nebyl bez dodacího listu, dodací list, který měl u sebe, ne ten, který mu byl prezentován u výsledku s dodavatelem XXXXX, byl růžový, z tenčího papíru, menšího formátu. Společnost XXXXX nezná. U dodacího listu z 15. 4. 2009 není jeho podpis, je na příkazu k jízdě z 3. 7. 2009. Dispečera uvedeného na příkazu k jízdě podle podpisu nelze poznat.

Svědék R. J. uvedl, že je podepsán na příkazu k jízdě 18. 3. 2008. Byl řidič ve společnosti XXXXX. Nakládka byla ve Velkém Meziříčí. Řidič vidí dodací list, kde je uveden dodavatel a odběratel. Fakturu za dopravu neviděl. Do společnosti XXXXX vezl jednu náklad.

Svědék R. J. řekl, že vezl náklad do společnosti XXXXX 28. 1. 2009, nakládal ve Velkém Meziříčí. Dostal potvrzené listiny. Také jel 18. 3. 2008.

Shora uvedení svědkové potvrzují nakládání ve Velkém Meziříčí.

Ohledně ostrahy ve společnosti XXXXX se vyjádřila svědkyně V. Č. z bezpečnostní agentury, která uvedla, že vozidla, která najížděla naložená do areálu společnosti XXXXX, se nezapisovala. Vozidla přijížděla i v noci. Brána bývala otevřená, nekontrolovaně se v areálu pohybovalo více aut. Vyrobene zboží mizelo. Společnost XXXXX nezná.

Ke společnostem, v nichž figuroval obžalovaný K., se vyjádřili níže uvedené svědci.

Svědék J. S. potvrdil, že přebíral společnost XXXXX s.r.o. od obžalovaného K., chtěl provozovat v Brně restauraci s J. M., pro kterého byla aktivní účetní J. Z.. Bylo odcizeno účetnictví za rok 2009 a 2010. O pohledávkách a závazcích nic bližšího nevěděl. Společnost byla přejmenována na XXXXX, neví o nákupu granulátu pro výrobu polystyrenu.

Svědkyně M. B. u hlavního líčení uvedla, že je nemocná, nebyla schopna cokoli uvést.

Svědkyně J. Z. sdělila, že prováděla účetní práce jako OSVČ, zná společnosti XXXXX a XXXXX s.r.o. Hovořival s ní jednatel J. K.. Nějakou dobu byla aktivní pro J.M.. Před provedením auditu došlo k odcizení účetnictví.

Ke společnosti XXXXX se ještě vyjádřily níže uvedené osoby.

Svědkyně K. N. uvedla, že si nepamatuje na to, že by jí diktoval obžalovaný H. údaje pro objednávku od společnosti XXXXX. Od této firmy chodily faktury poštou, nemusely však, na některých není razítko. Svědkyně uvedla, že nezná S. Š..

Svědkyně H. R. uvedla, že se nejvíce objednávala surovina v Kralupech nad Vltavou u společnosti XXXXX, nějaká surovina se objednávala u společnosti XXXXX, dodávek bylo

pokračování

více, objednávek bylo málo, proč, to neví. Osobně neznala S. Š.. Společnost XXXXX nezná. Zda objednané zboží bylo dodáno, to nekontrolovala.

Svědék J. K. uvedl, že byl v roce 2010 manažerem kvality a výroby. V letech 2008 až 2010 byla odebírána surovina od výrobních společností. Někdy byl materiál přebírán i od zprostředkovatelů. Odkud pocházela surovina dodaná společností XXXXX, neví. Skladová účetní činila měsíční kontroly stavu suroviny. Nebylo zjištěno, že by materiál chyběl. Převahu suroviny většinou zajišťovali výrobci. Surovinu převzali pracovníci blokové formy, potvrdili dodací list, jehož kopie přišla skladové účetní. Byl u reklamace dodávky od společnosti XXXXX, už neví, kdy to bylo, neví, kdo surovinu vyrobil. Byla také dodávána surovina ze zahraničí, avšak tuzemská surovina ze společnosti XXXXX byla nejlepší.

Svědék M. K. řekl, že byl vedoucím dopravy, také vedoucím skladu hotových výrobků. Nezabýval se surovinou. Ze společnosti se ztrácel polystyren. Zabezpečení objektu se vyvíjelo, nebylo dokonalé. Přeprava suroviny byla zabezpečována přímo výrobcem, jednalo se o přepravu nebezpečného zboží, k čemuž musí být patřičná licence. Svědek potvrdil, že se stávalo, že skládali surovinu také skladníci hotových výrobků. Obžalovaný H. měl zájem o zlepšení ostrahy a informačního systému. Ve skladu hotových výrobků se skladníci střídali častěji, ve výrobě nebylo takové střídání. Svědek nezaznamenal manko nebo přebytek v surovině.

Svědčce D. N. uvedla, že pracovala jako hlavní účetní, uvedla, že stačil k proplacení faktury podpis výrobního ředitele. Na přijatých fakturách se objevil název dodavatele. Myslí si, že výrobní ředitel by spíše nosil faktury než dodací listy. Obžalovaný H. podporoval zavedení evidence skladového hospodářství.

Svědčce M. S. uvedla, že byla účetní ve společnosti XXXXX, zpracovávala přijaté a vydané faktury. Přebírala také od obžalovaného H. faktury nebo dodací listy. Jednalo se také o nákup suroviny od společnosti XXXXX, obžalovaným H. jí byl představen svědek Š., zástupce společnosti XXXXX, měl dovážet surovinu z Ukrajiny. Byl veden měsíční přehled výroby, o evidenci se zasloužil obžalovaný H.. Byly zaznamenány krádeže hotových výrobků. Svědkyně řekla, že podle účetních směrnic se provádí dopočítávání příjmu na sklad.

Dodávání suroviny pro výrobu polystyrenu do společnosti XXXXX od společnosti XXXXX potvrdila svědkyně J. R.. Uvedla, že ví, že její manžel S. Š. dodával do společnosti XXXXX hmotu pro výrobu polystyrenu, on také vystavoval faktury, které byly zaplacené. Zpočátku se brala surovina na Ukrajině, později v České republice, od koho, to nevěděla. Ví, že společnost XXXXX dovážela granulát do společnosti XXXXX S. Š. měl na starosti obchodní vztahy, platby. Svědkyně uvedla, že zná obžalovaného R. H.. Obžalovaný H., když začal pracovat ve společnosti XXXXX, kontaktoval S. Š., zda by byl schopen nakupovat granulát, což svědek Š. zvážil a našel vhodný zdroj na Ukrajině, jednalo se o výrobce ne o zprostředkovatele.

Ze zprávy Finančního úřadu pro Kraj Vysočina, Územního pracoviště ve Velkém Meziříčí ohledně daňové kontroly DPH u společnosti XXXXX za zdaňovací období leden 2009 až červenec 2010 v rozsahu vykázaných uskutečněných plnění pro firmu XXXXX a vykázaných přijatých plnění, která souvisejí s vykázanými uskutečněnými plněními pro firmu XXXXX, a to pořízení deklarovaného zboží a deklarovaná přeprava deklarovaného zboží, daňová kontrola byla zahájena 17. 1. 2012, vyplynulo, že prvotním podnětem k zahájení kontroly bylo dožádání Finančního úřadu ve Frýdlantu nad Ostravicí, což je správce daně společnosti XXXXX. Se zástupcem daňového subjektu byla zpráva projednána 6. 11. 2013. Bylo zjištěno, že daňový subjekt v letech 2009 a 2010 obchodoval s granulátem, ze kterého vyráběl extrudovaný

pokračování

polystyren, dodával ho podle vydaných faktur jedinému odběrateli společnosti XXXXX, podle účetnictví granulát podle dokladů nakupoval od výrobce XXXXX, od společnosti XXXXX a XXXXX (dříve XXXXX). Granulát od výrobce XXXXX byl přerpavován do skladů daňového subjektu dopravními společnostmi XXXXX, XXXXX a XXXXX Při prodeji jsou v účetnictví vykazovány přepravy ze skladů daňového subjektu ve Velkém Meziříčí dopravními firmami XXXXX, J. S., XXXXX Subjekt uplatnil odpočet DPH z ceny za přepravu zboží na trase Velké Meziříčí – Brno fakturovanou firmou XXXXX, odpočty z přeprav byly doloženy došlými fakturami, kde je jako vystavitel uvedena firma XXXXX Uvedené faktury mají dokládat uskutečnění přepravy dodávek granulátu firmě XXXXX s.r.o, uvedená přeprava je následně spolu se zbožím fakturována firmě XXXXX Před zahájením daňové kontroly bylo provedeno šetření u společnosti XXXXX za účelem ověření těchto fakturovaných přeprav. Zástupce společnosti nebyl schopen doložit uskutečnění přepravy a uvedl, že se žádná přeprava ze strany firmy XXXXX neuskutečnila. Při ústním jednání jednatel daňového subjektu uvedl, že se plnění od firmy XXXXX neuskutečnilo, na vydané faktury pro firmu XXXXX za dodávky granulátu pro výrobu polystyrenu v případě, že granulát nebyl ve skladech daňového subjektu ve Velkém Meziříčí skladován, byl uváděn text o předfakturaci dopravy na trase z Velkého Meziříčí do Brna, do firmy XXXXX, což bylo zdůvodněno tím, že se pak jeho obchodní partner (XXXXX) nedozví, kdo je jeho dodavatelem. Skladová evidence předmětného granulátu nebyla vedena.

Daňová kontrola dospěla k tomu, že uvedení textu na faktuře pro odběratele XXXXX o předfakturaci přepravy (při přepravě údajně zajištěné firmami XXXXX a XXXXX) je nezpůsobilé zajistit, aby se odběratel nedozvěděl, kdo je prvním dodavatelem granulátu. Utajení dodavatele je možné právě naskladněním veškerého granulátu ve skladech daňového subjektu a následně vyskladnění při prodeji. Tvrzení daňového subjektu správce daně odmítl jako nelogické a účelové. Zkoumáním došlých faktur za nákup granulátu od XXXXX a XXXXX a vydaných faktur za prodej firmě XXXXX, došlých faktur za přepravu při prodeji od společnosti XXXXX a J. S., posloupnosti nákupů a prodejů granulátu podle faktur pořizovaných od XXXXX a XXXXX – je patrné, že většina dodávek nemohla být uskutečněna, protože se neshodují data nákupu s daty prodeje a některé dodávky navíc nemohly být uskutečněny, jak je uvedeno v datech na fakturách, protože daňový subjekt nemohl prodat to, co nenakoupil, respektive neměl ve skladu. V účetnictví je tvrzeno, že přepravu při prodeji zajišťoval daňový subjekt, a to podle dokladů, dopravci XXXXX, J. S., XXXXX, daňový subjekt byl nucen přiznat, že došlé faktury od firmy XXXXX jsou vystaveny na fiktivní plnění, pak účelově začal tvrdit, že přepravu granulátu při prodeji zajišťovali jeho dodavatelé firmy XXXXX a XXXXX Z toho důvodu správci daně vznikly pochybnosti, že od firem XXXXX a XXXXX byl předmětný granulát nakoupen a následně vznikly pochybnosti, že byl daňovým subjektem (v rozsahu množství nakoupeného od těchto firem) prodán firmě XXXXX Daňový subjekt byl tedy vyzván, aby prokázal, že nákupy granulátu pro výrobu polystyrenu od XXXXX a XXXXX se v kontrolovaných zdaňovacích obdobích uskutečnily, aby prokázal, že se uskutečnily dodávky granulátu pro výrobu polystyrenu firmě XXXXX v rozsahu granulátu, který byl podle dokladů nakoupen od firem XXXXX a XXXXX, a to v kontrolovaných zdaňovacích obdobích. Zástupce daňového subjektu navrhl vyslechnout J. K. a S. Š.. J. K. odmítl podat svědeckou výpověď a S. Š. uvedl, že objednával osobně zboží, jednal s M. K., ke každé dodávce byla objednávka s cenou a datem dodání firmě XXXXX, daňový subjekt zaslal firmě XXXXX potvrzení objednávek e-mailem, zboží bylo dopravováno od daňového subjektu přímo konečnému odběrateli firmě XXXXX, přepravu objednávala XXXXX nebo daňový subjekt

pokračování

(jak bylo zjištěno z prověřování skutečností na základě dožádání jednalo se o situaci v roce 2008, v roce 2009 již firma XXXXX neobjednávala přepravy), přepravu nezajišťoval daňový subjekt sám, ale prostřednictvím jiných dopravců, kteří to byli, neví, nepřišel s nimi do styku, každá objednávka na dodání granulátu v sobě zahrnovala i zajištění dopravy do Brna do firmy XXXXX, místo nakládky bylo ve Velkém Meziříčí, e-mailem byly jednateli daňového subjektu zasílány dodací listy na dodání granulátu firmou XXXXX firmě XXXXX před nakládkou, zda byly dodací listy předávány daňovým subjektem řidičům, neví, potvrzené chodily poštou z firmy XXXXX do firmy XXXXX, dodací listy vystavené firmou XXXXX již S. Š. nepředával, dodací listy vystavené firmou XXXXX v letech 2008-2010 byly vystavovány S. Š., množství bylo vyplňováno na základě daňovým subjektem potvrzených objednávek a na základě dodacího listu vystaveného daňovým subjektem na odběratele XXXXX Datum dodání byl v dodacích listech vystavených firmou XXXXX uváděn na základě potvrzeného data dodání od daňového subjektu. Od daňového subjektu za XXXXX zboží přebíral řidič dopravce, dodací list předal S. Š. jednatel daňového subjektu. K nakládce došlo ve Velkém Meziříčí, u jednatel daňového subjektu si ověřoval telefonicky množství naloženého zboží, každé vykládce byl přítomen výrobní ředitel R. H. ve společnosti XXXXX, po telefonickém ověření u R. H., který prováděl vstupní kontrolu kvality zpění, věděl, že firma XXXXX může provést úhradu daňovému subjektu, tedy firmě XXXXX Faktury vydané daňovým subjektem byly hrazeny na účet v Komerční bance. Neznal dodavatele zboží u daňového subjektu.

Správce daně uvedl ve zprávě o daňové kontrole, že výpovědí uvedeného svědka neprokazuje daňový subjekt uskutečnění dodávek firmě XXXXX a jejich pořízení od firem XXXXX a XXXXX, svědek nepodal svědectví o realizaci dodávek firmě XXXXX, nebyl přítomen veškeré manipulaci se zbožím, nebyl schopen uvést, zda šlo o dodávku od firmy XXXXX nebo XXXXX, zboží za XXXXX přebírali řidiči, nezná je, jeho firma nebyla objednatelem přepravy a dodavatele granulátu firmy XXXXX a XXXXX nezná Neví přesně, kde bylo nakládáno, jen párkrát byl u vykládek ve firmě XXXXX

Správce daně uvedl, že svědek byl přítomen manipulaci se zbožím, které bylo skladováno ve skladech daňového subjektu ve Velkém Meziříčí, jehož existenci a dodání XXXXX správce daně nezpochybňuje. Výpověď svědka, že dodávky předmětného granulátu pro firmu XXXXX byly realizovány nakládkou ze skladů daňového subjektu ve Velkém Meziříčí a přepravou do společnosti XXXXX zásadně odporuje tvrzení daňového subjektu, který uvedl, že ne všechno zboží bylo u daňového subjektu skladováno a že zboží, které nebylo ve firmě XXXXX skladováno, bylo dopravováno přímo od jeho dodavatele (firmy XXXXX či XXXXX) do firmy XXXXX Správce daně poukázal na nesrovnalosti ve výpovědi S. Š. ohledně předávání dodacích listů řidičům při nakládce, ohledně osoby, která kontrolovala dodaný granulát, ohledně místa nakládky suroviny. Správce daně neosvědčil svědeckou výpověď za důkaz o dodání granulátu, který měl být podle dokladů pořízen od firem XXXXX a XXXXX v letech 2009 a 2010 firmě XXXXX a jako důkaz o pořízení granulátu v letech 2009 a 2010 od firem XXXXX a XXXXX

Ve zprávě je konstatováno, že daňový subjekt neprokázal, že by dodával v letech 2009 a 2010 granulát pro výrobu extrudovaného polystyrenu, údajně nakupovaný od firem XXXXX a XXXXX (dříve XXXXX), firmě XXXXX a také neprokázal pořízení předmětného granulátu od firem XXXXX a XXXXX, v případě došlých faktur od dopravní společnosti XXXXX, u nichž daňový subjekt uplatnil odpočet daně na vstupu, správce daně zjistil, že se přepravy neuskutečnily, což potvrdil také jednatel daňového subjektu, odpočty byly uplatněny v rozporu s ustanovením zákona o dani z přidané hodnoty.

pokračování

Správce daně také poukázal na to, že úhrady vydaných faktur pro firmu XXXXX a úhrady došlých faktur od firem XXXXX a XXXXX nepovažuje za důkazní prostředek svědčící o uskutečnění dodávek granulátu firmami XXXXX a XXXXX, jde pouze o indicie, které bez dalšího nejsou schopny prokázat uskutečnění plnění. Skutečnost, že množství granulátu fakturované XXXXX odpovídá nakoupenému množství podle předložených faktur, správce daně nepovažuje za žádný důkaz o nakoupení granulátu od firem XXXXX a XXXXX

Správce daně získal od Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj, Územní pracoviště Brno-venkov dodací listy vystavené firmou XXXXX, jsou za období 2009 a 2010 (58 kusů), jen v jednom případě je uvedeno jméno řidiče a SPZ vozidla a v dalším jen jednom případě je uvedeno jiné razítko než XXXXX, a to SKLAD 12. V jedenácti případech za kontrolované období byl granulát dodán ze skladů daňového subjektu do firmy XXXXX (fakturováno přes XXXXX), avšak z těchto jedenácti dodávek byly jen dvě v množství 22 oktabin (24,2 tuny), jedna v množství 10 oktabin (11 tun), dvě dodávky v množství 8 oktabin (8,8 tun), pět v množství 7 oktabin (7,7 tun) a jedna dodávka v množství 6 oktabin (6,6 tun), což je celkem 122,3 tun.

Správce daně měl k dispozici faktury od firmy XXXXX od přeprav v letech 2009 a 2010 a od J. S., odběratel byla XXXXX, na objednávkách je uvedena kontaktní osoba ve firmě XXXXX R. H., na dodacích listech buďto chybí podpisy za XXXXX, nebo podpis R. H. je sporný.

Správce daně získal od FÚ ve Frýdlantu nad Ostravicí dodací listy k fakturám (také k 23 2009), shodují se s listinami v držení firmy XXXXX Podle správce daně dodací listy obsahující specifikaci vozů a neobsahující podpis a razítko z firmy XXXXX

(z držení firmy XXXXX) pocházejí z předání nákladu přepravci ve skladu daňového subjektu ve Velkém Meziříčí a ty byly předány daňovým subjektem firmě XXXXX Uvádění RZ vozidla, specifikace řidiče a podpisu řidiče je běžnou praxí, proti které ostatní dodací listy vystavené firmou XXXXX pro firmy XXXXX za kontrolovaná zdaňovací období uvedené údaje neobsahují, jak to plyne z odpovědi FÚ ve Frýdlantu nad Ostravicí. To je také indicie o neuskutečnění ostatních dodávek granulátu do firmy XXXXX

Správce daně uvedl, že daňový subjekt (XXXXX) výpovědí R. H. v rámci daňové kontroly neprokázal přijetí zdanitelných plnění, a to dodávek granulátu Koplen od firem XXXXX a XXXXX, ač k tomu byl výzvou z 8. 6. 2012 a doručenou zástupci 10. 6. 2012 vyzván.

Ze spisu Městského soudu v Brně 91 T 154/2012 je zřejmé, že byl 10. 6. 2013 vyhlášen rozsudek, který se týkal J. K., ale také J. C., I. J., M. B., J. Z.. Obžalovaný J. K. v postavení statutárního zástupce společnosti XXXXX s.r.o., nyní XXXXX, která byla registrovaná jako plátce DPH se čtvrtletním zdaňovacím obdobím, ostatní jako také statutární zástupci různých společností, mimo jiné M. B. společnosti XXXXX a Z. jako fyzická osoba a jako OSVČ po předchozí dohodě za účelem snížení daňových základů právnických osob přijímali do účetnictví společností, za které jednali, fiktivní faktury na neexistující zboží, věděli to, měli v úmyslu snížit daňové základy pro výpočet daně z příjmu právnických osob a daně z přidané hodnoty. J. K. od 18. 12. 2009 do 23. 9. 2011 přijal fiktivní faktury na neexistující zboží od společnosti XXXXX, která takové faktury nevidovala, zboží nedodala, J. K. prostřednictvím Z. podal jí sestavené daňové přiznání k DPH za III. čtvrtletí roku 2010 FÚ Brno II dne 26. 10. 2010, přiznání k dani z příjmu právnických osob za rok 2010 podal 29. 3. 2011 FÚ Brno II prostřednictvím FÚ v Třebíči, tím snížil neoprávněně daňovou povinnost společnosti XXXXX s.r.o. u DPH o 307.489 Kč a u daně z příjmu právnických osob o 292.220 Kč a způsobil tak ČR škodu 599.709 Kč. Po dohodě a společným jednáním statutárních zástupců spol. XXXXX a

pokračování

XXXXX, které zprostředkovala Z., za účelem snížení daňových základů, M. B. vystavila fiktivní faktury jako zástupkyně XXXXX, také fiktivní dodací listy, a to ve prospěch XXXXX zboží dodáno nebylo, Z. věděla, že jde o fiktivní faktury, dala je zástupci XXXXX, společnost je dala do účetnictví, což věděla, čímž došlo ke škodě a spáchání trestného činu. J. K., který byl uznán vinným zločinem podle § 240 odst. 1, 2 písm. c) trestního zákoníku, byl uložen trest odnětí svobody v trvání 26 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu 3,5 let. Rozsudek nabyl právní moci vůči J. K. dne 7. srpna 2013.

Z údajů obchodního rejstříku, spisu MS Brno 91 T 154/2012 je patrné, že ve společnosti XXXXX byl jednatelem od 9. 7. 2007 do 28. 5. 2010 obžalovaný J. K., od 28. 5. 2010 je jednatelkou M. B., která byla odsouzena rozsudkem MS Brno 91 T 154/2012 ze dne 10. 6. 2013 k trestu odnětí svobody v trvání dvou let, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání tří let, byla uznána vinnou zločinem podle § 240 odst. 1, 2 písm. a), c) trestního zákoníku. Jako společník byl J. K. veden od 9. 7. 2007 do 4. 6. 2010, jako společnice je vedena M. B. od 4. 6. 2010. Společnost XXXXX s.r.o. byla vedena s uvedenou firmou od 18. 12. 2009 do 11. 10. 2011, od tohoto data je firmou XXXXX, od 11. 10. 2011 je zapsán předmět činnost hostinská činnost. Jednatelem byl od 18. 12. 2009 do 23. 9. 2011 J. K., od 23. 9. 2011 je jednatelem J. S. a J. M., jako společník byl od 18. 12. 2009 do 11. 10. 2011 J. K., od 11. 10. 2011 je společníkem J. S..

Z bankovních informací založených ve spisu plyne, že společnost XXXXX, která byla konečným odběratelem, platila na bankovní účet společnosti XXXXX vedený u Komerční banky, a.s. číslo XXXXX/XXXXX (č. 1. 712), uvedený účet založil S. Š. a měl k němu dispoziční právo. Společnost XXXXX (č. 1. 709) měla vedený u Komerční banky, a.s. účet číslo XXXXX, byl založen V. K., dispoziční právo měl M. K.. U Komerční banky, a.s. (č. 1. 704) měla vedený účet společnost XXXXX s.r.o. číslo XXXXX, účet založil J. K., také zrušil. Byl otevřen 14. 1. 2010 a zrušen 20. 1. 2011. Měl k němu dispoziční právo. U Komerční banky, a.s. (č. 1. 692) měla účet společnost XXXXX, číslo účtu XXXXX, byl založen J. K. 11. 7. 2007, který k němu měl dispoziční právo.

Z bankovních údajů je patrné, že společnost XXXXX platila ze svého bankovního účtu na bankovní účet společnosti XXXXX a že z uvedeného bankovního účtu byly téměř hned poukazovány peníze ve zhruba stejných hodnotách společnosti XXXXX a z uvedeného bankovního účtu společnosti XXXXX byly převáděny peníze společnosti XXXXX

Z materiálů získaných soudem od společnosti XXXXX plyne, že Finanční úřad pro Jihomoravský kraj – územní pracoviště Brno-venkov, soud se též obrátil přímo na správce daně, vede řízení ohledně dodatečných platebních výměrů z 16. 10. 2013 týkajících se daně z přidané hodnoty a daně z příjmů právnických osob (listiny v modrém šanonu). Byla zpracována zpráva o daňové kontrole daně z příjmů právnických osob ohledně společnosti XXXXX, bylo kontrolováno období od 1. 1. 2010 do 31. 12. 2010, kontrola byla zahájena 24. 10. 2011, zpráva o daňové kontrole daně z příjmů právnických osob uvedené společnosti za období od 1. 1. 2008 do 31. 12. 2008, od 1. 1. 2009 do 31. 12. 2009, kontrola byla zahájena 16. 10. 2012, zpráva o daňové kontrole DPH za období leden-prosinec 2010, kontrola byla zahájena 24. 10. 2011, zpráva o daňové kontrole DPH za července-prosinec 2008, leden-prosinec 2009, kontrola byla zahájena 16. 10. 2012.

pokračování

Je patrné ze zprávy o daňové kontrole za dobu červenec-prosinec 2008 a leden-prosinec 2009 ohledně DPH, že správce daně má za to, že společnost XXXXX neprovedla přepravu suroviny pro výrobu polystyrenu, daňový subjekt přijal, zaúčtoval a uhradil faktury za materiál od společnosti XXXXX, avšak skutečné množství daného materiálu doložit nemůže, neboť nemůže doložit a prokázat, zda skutečně uvedený materiál byl dodán. Tvrzení, že kdyby subjekt neobdržel žádnou ze zpochybňovaných dodávek, nemohl by v letech 2008 až 2010 realizovat vykázané a auditem prověřené tržby, si odporuje konstatováním daňového subjektu, ve kterém uvádí, že v době podání trestního oznámení v srpnu 2010 neměl povědomost o tom, zda mu škoda vznikla a pokud ano, tak v jaké výši a kdo za ni odpovídá. Takovou vědomost k řádnému uplatnění nároku poškozeného společnost získala až v červenci 2012, když byla informována o výsledcích šetření Policie ČR. Správce daně dospěl k závěru, že dodávky materiálu pro výrobu polystyrenu, u kterých byl uplatněn nárok na odpočet daně od XXXXX ve zdaňovacím období červenec-prosinec 2008 a leden-prosinec 2009 nebyly v daném objemu dodány. Dodávky za leden-prosinec 2010 jsou posuzovány také. Přijaté faktury, kde přepravu materiálu měla zajišťovat společnost XXXXX, byly fiktivní a dodávka materiálu se neuskutečnila, všechny přijaté faktury za dodávky materiálu byly v plné výši uhrazeny na účet dodavatele. Skutečnosti zjištěné správcem daně o dodávkách materiálu a přepravě uskutečněné společností XXXXX jsou totožné, jako skutečnosti zjištěné policejním orgánem. Daňový subjekt neprokázal faktické uskutečnění zdanitelných plnění mezi daňovým subjektem XXXXX v souladu se zákonem o dani z přidané hodnoty.

Totéž se v podstatě týká kontrolovaného období daně z přidané hodnoty leden-prosinec 2010, ve zprávě o daňové kontrole se uvádí, že společnost XXXXX nemá důkazní prostředky, na základě kterých by prokázala, že přeprava byla realizována, že materiál byl fakticky předán daňovému subjektu společnosti XXXXX. Společnost XXXXX předložila k prodeji a nákupu materiálu doklady, jimiž prokázala pouze stav formálně vykázaný, nikoliv skutečný. Správce daně zjistil z důkazních materiálů, že dodávky pro výrobu polystyrenu od společnosti XXXXX, ze kterých byl uplatněn nárok na odpočet daně ve zdaňovacích obdobích leden-prosinec 2010, nebyly v daném objemu dodány.

Je zdůrazněno k argumentaci daňového subjektu, tedy společnosti XXXXX, spočívající ve vyčkání výsledků trestního řízení, že daňové řízení není založeno na zásadě vyšetřovací, ale na prioritní povinnosti daňového subjektu dokazovat vše, co sám tvrdí, je odpovědný za to, že jím předložené důkazní prostředky budou konkrétní a budou prokazovat tvrzení daňového subjektu. Předložené daňové doklady jsou pouze důkazem formy, které nemusí nutně prokazovat skutečné provedení zdanitelných plnění. Je-li zpochybněno uskutečnění zdanitelného plnění, nemůže být důkazní povinnost splněna pouhým předložením, byť i formálně řádných daňových dokladů a lze vznést požadavek směřující k prokázání faktického úkonu, tj. důkazu existence zdanitelného plnění. V průběhu daňového řízení daňový subjekt neprokázal, že dodávky materiálu byly realizovány v souladu se správcem daně zpochybňovanými fakturami. V předložených důkazních prostředcích a vyjádřeních daňového subjektu k těmto zdanitelným plněním byly shledány nesoulady.

Ohledně kontroly daně z příjmů právnických osob daňového subjektu XXXXX za kontrolované období od 1. 1. 2010 do 31. 12. 2010 bylo ve zprávě o kontrole uvedeno, že z toho, co uvedl zástupce daňového subjektu, vyplynulo, že materiál od XXXXX nebyl do výroby vyskladňován, byl přebírán průběžně a nebyl ani vážen, evidence skladu byla prováděna na základě podepsaných dodacích listů, z odpovědi na dožádání FÚ ve Frýdlantu nad Ostravicí vyplynulo, že faktury a dodací listy pro XXXXX vystavoval S. Š. před dodáním materiálu,

pokračování

konečné faktury byly vystaveny na základě údajů uvedených v pro forma fakturách, ve kterých bylo uvedeno množství granulátu, které mělo být dodáno, cena a datum uskutečnění zdanitelného plnění, údaje ve fakturách byly uváděny na základě ústní dohody s výrobním ředitelem daňového subjektu XXXXX R. H.. Datum dodání materiálu nelze považovat za datum vystavení dodacího listu, neboť dodací listy byly vystavovány v době před dodáním materiálu odběrateli. Dále z ústního jednání ze dne 16. 10. 2012 vyplynulo, že materiál do výroby se nevyskladňoval, byl přebírán průběžně a automaticky byly váženy až hotové výrobky – bloky, které obsahovaly 4-6 % vody, která je zapracovaná do suroviny během výroby. Daňový subjekt navrhl správci daně výdejky, jimiž prokazuje spotřebu suroviny vydané do výroby, ale z výše uvedeného vyplývá, že daňový subjekt nepředložil dosud důkazní prostředky o tom, že surovina byla skutečně přijata na sklad fakticky. V průběhu daňového řízení daňový subjekt neprokázal, že dodávky materiálu byly realizovány v souladu se správce daně zpochybňovanými fakturami. V předložených důkazních prostředcích a vyjádřeních daňového subjektu k těmto zdanitelným plněním, byly shledány nesoulady. Ze zprávy je také zřejmé, že správce daně vyhodnotil veškeré důkazní materiály, ze kterých vyplynulo, že na dodávkách materiálu pro výrobu polystyrenových izolačních hmot se podílel řetězec obchodních společností XXXXX, XXXXX, XXXXX Společnost XXXXX zajišťovala dodávku materiálu pro společnost XXXXX, který ale nakupovala od společnosti XXXXX, která uvedený materiál nakupovala přímo u výrobce a současně zajišťovala dopravu materiálu konečnému odběrateli, tj. společnosti XXXXX, dopravu měly zajišťovat společnosti XXXXX a XXXXX, šetřením bylo zjištěno, že společnost XXXXX žádnou dopravu neprováděla, což následně potvrdil i jednatel společnosti XXXXX, správce daně také v průběhu řízení zjistil, že daňový subjekt přijal, zaúčtoval a zaplatil faktury za materiál od společnosti XXXXX, ale skutečné množství daného materiálu doložit nemůže, neboť nemůže doložit a prokázat, zda skutečně uvedený materiál byl dodán.

Listiny založené ve spisu, které byly předloženy státním zástupcem spolu s písemnou obžalobou, jsou faktury vystavené společností XXXXX, jejichž důvod vzniku vysvětlil svědek T. K., jednatel uvedené společnosti a také se v tomto smyslu vyjádřil obžalovaný K.. Také faktury za přepravu do společnosti XXXXX se týkají přeprav od různých subjektů do společnosti XXXXX a dokladují přepravu. Faktury založené ve spisu mezi společnostmi, kde figuruje jako koncový odběratel společnost XXXXX se vztahují k hospodářským operacím mezi subjekty.

Soud také již výše poukázal na další listiny, které byly vzaty v potaz v rámci prováděného dokazování (modrý šanon od společnosti XXXXX, nejnovější zpráva uvedené společnosti k výsledkům odvolání proti rozhodnutí ve správním řízení a další postup společnosti v tomto směru, kterým je podání správních žalob ke Krajskému soudu v Brně, listiny opatřené státním zástupcem, založené v přílohové obálce).

Zdejší soud také provedl listiny, které se vztahují k řízení u Okresního soudu ve Žďáru nad Sázavou, týkají se v té věci obviněných M. K. a J. K.. Dvakrát byla věc pravomocně vrácena státnímu zástupci k došetření. Naposledy rozhodl Krajský soud v Brně dne 24. 3. 2016, č. j. 7 To 119/2016-1 609. Věc není pravomocně skončena, pokud jde o podanou obžalobu, z rozhodnutí je viditelné, že se jeví jako nedostatečné odvolávání se v otázce viny jako na zásadní skutečnost to, že nedošlo k přepravě společností XXXXX

pokračování

Zdejší soud, jak je to již výše uvedeno, dospěl k závěru, že nelze provedení dodávek, které jsou v písemné obžalobě označeny jako fiktivní, považovat za bezpečně vyloučené, z jakého důvodu je již výše vysvětleno. Zdejší soud také nedospěl k jednoznačnému nic nezpochybnujícímu závěru o tom, že by společnost XXXXX, také to již shora vysvětlil, z jakého důvodu, by byla jiným způsobem úmyslně uvedena v omyl a byla jí způsobena škoda, případně že by byly naplněny zákonné znaky jiných subsidiárních trestných činů.

Krajský soud v Brně obžalované obžaloby zprostil, z důvodů, které jsou výše rozvedeny, a to podle § 226 písm. a) trestního řádu, který se jeví, jak je to již výše vysvětleno, jako nejadekvátnější v daném případě.

S ohledem na zprošťující výrok soud odkázal společnost XXXXX s jejím nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních podle § 229 odst. 3 trestního řádu.

P o u č e n í : Proti rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení K Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím zdejšího soudu.

V této lhůtě musí být také odvolání odůvodněno, a to tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává být i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolací soud odmítne odvolání, které nespĺňuje náležitosti obsahu odvolání.

V Brně dne 20. června 2016

JUDr. Dana Kancírová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Pavla Kouřilová

